

Drodzy Rodzice, Kochane Dzieci. Mam nadzieję, że jesteście zdrowi i pełni chęci do wspólnej zabawy.

Poniżej propozycje zabaw i ćwiczeń na wiosenne dni. Trochę zabaw z wodą, zakrętkami oraz propozycje zabaw słuchowych i niespodzianka-łączenie cieni. Zapraszam i polecam-Beata Łukasiewicz

4.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Zabawa balonami wodnymi

Jedna z ulubionych zabaw wszystkich dzieci, czyli balony wodne i rzuty do celu, ale nie tylko balonami wypełnionymi wodą! Samo napełnianie balonów, będzie dla dzieci wielką atrakcją.

Dzieci mogą świetnie ze sobą współpracować , pryskać się nawzajem wodą. Dzieci mogą rzucać balonami do celu, tarczy albo celować balonami do kosza lub miski .Wygrywa oczywiście osoba, która zdobędzie najwięcej punktów.

Odmianą zabawy w balonami wodnymi jest malowanie balonami. Wystarczy wielki brystol lub karton, balony wypełnioną wodą i fantastyczna zabawa gotowa.

Eksperyment z wędrującą wodą

Eksperyment wędrująca woda to ciekawe doświadczenie, które wymaga od dziecka nieco cierpliwości. Do zabawy trzeba przygotować 6 szklanek podobnej wysokości. Do co drugiej wlewamy wodę, a następnie dodajemy barwnik. Jeśli nie macie barwników, wodę można łatwo zabarwić wkładając do szklanki z ciepłą wodą kolorową bibułę. Do przygotowanych szklanek wkładamy złożone w paski papierowe ręczniki.

Kolorowe krople zabawa sensoryczna

Do zabawy potrzebujemy kilku szklanek z wodą, pipety, puste opakowanie po tabletkach oraz barwniki spożywcze lub kawałki kolorowej bibuły. Wodę w szklankach barwimy barwnikami

spożywczymi, farbami lub zamaczając w ciepłej wodzie kawałki bibuły. Przy okazji można wprowadzić elementy nauki kolor, mieszania barw. Gdy emocje związane z barwieniem wody już opadną dajemy dziecku kroplomierz, potocznie nazywany pipetą. Dziecko nabiera dowolne kolory i stara się wkropić po kropelce w otwory opakowania od tabletek.

To zadanie uczy precyzji, cierpliwości i świetnie trenuje małe rączki i paluszki. Odpowiednie wkropieni barwnych kropli wymaga od dziecka skupienia uwagi. A mieszanie ze sobą kropli pozwala dziecku zaobserwować jak zmieniają barwę.

Malowanie kolorową pianą zabawa plastyczna

Do szklanek z wodą nalewamy odrobinę płynu do mycia naczyń oraz farby lub barwnika. Płyn dokładnie mieszamy i gotowe „barwne mieszanki” ustawiamy w kilku miejscach na białym brystolu. Najlepiej zabawę przeprowadzić na trawie lub na piasku, aby uniknąć zabrudzeń wokół.

Deszczowa chmurka

Na dużej kartce przyklejonej w pionie do okna przyklejamy w górnej części różne kawałki bibuły w odcieniach niebieskiego. Gdy powstanie chmura oklejamy ją watą. Teraz można zacząć wytwarzanie deszczu. Za pomocą spryskiwacza z wodą dziecko namacza chmurę obserwując już po chwili spływające smugi deszczu. Niebieska bibuła barwi wodę i sprawia, że z chmury spływają piękne strugi deszczu. Przebijające przez szybę światło dodatkowo wzmacnia efekty wizualne, a zabawa pozwala na ochłodę w strugach wody ze spryskiwacza.

Taka zabawa to doskonale ćwiczenie małej motoryki, przygotowujące rączki do nauki pisania.

Szukanie złota

Szukanie złota to fantastyczna zabawa dla każdego dziecka, a nawet grupy dzieci. Możecie się bawić w domu, ogrodzie. Małe kamyczki trzeba umyć, wysuszyć i pomalować złotym sprayem. Do dużej kufy nasypać piasek i zalać go wodą. Następnie wrzucić do naszej wodno-piaskowej mieszaniny ponad kilogram wyprodukowanego wcześniej złota

Wodowanie statków

Wspólne wykonywanie ekostatków z recyklingu i testowanie jak pływają to zabawa na wiele godzin zarówno dla dzieci jak i dla rodziców. Można spróbować stworzyć własne parostatki, żaglowce i łodzie podwodne...

Wodny tor przeszkód

Zabawa ruchowa zarówno do domu jak i na plener dla jednego dziecka, dwójki lub całej grupy. Podczas takiej aktywności trenujemy koordynację, równowagę i pobudzamy zmysły. Ważne aby podczas zabawy chodzić po butelkowym torze gołymi stopami, wtedy lepiej czujemy powierzchnię. Dla zwiększenia doznań czuciowych w kilku butelkach może być umieszczona ciepła woda, a w innych zimna.

Pienisty wąż

Puszczanie baniek mydlanych to jedno z najpiękniejszych wspomnień z dzieciństwa i świetna zabawa dla dzieci. Spróbujcie idąc dalej stworzyć kolorowe pieniste węże. Potrzebujecie do tego miseczkę z wodą i płynem do mycia naczyń, przeciętą plastikową butelkę, kawałek bawełnianej szmatki, gumkę recepturkę i barwniki. Szmatkę zakładamy na przecięty otwór butelki i mocujemy za pomocą gumki. Kocówkę butelki ze szmatką moczymy w wodzie z płynem do mycia naczyń.

Na mokrą szmatkę nakrapiamy barwniki i dmuchamy przez drugi otwór butelki. Już po chwili zauważymy, że przez szmatkę zacznie tworzyć się i wydobywać długi pienisty wąż.. Zawody kto wydymucha dłuższego węża z pewnością dostarczą dzieciom wielu emocji.

Wodny materac

Próbowaliście kiedyś dmuchany materac zamiast powietrzem wypełnić wodą. Powstanie fantastyczna zabawa sensoryczna. Wodny materac wykonujemy ze zwykłego materaca dmuchanego. Wystarczy przez otwór wlać do środka wodę i zabawa gotowa...

Na zakończenie posłuchajcie piosenki o wodzie. Można słuchać i chlapać wodą w misce albo spryskiwać buzię, rączki stopy ,wodą ze spryskiwacza. Dobrej zabawy!

https://youtu.be/YZMJWz_me6g

Opracowała- Beata Łukasiewicz

5.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Kilka pomysłów na zabawę w teatr

Zabawy teatralne, obok książek, zabawek czy prac artystycznych, odgrywają dla dzieci bardzo istotną rolę. Wspierają rozwój intelektualny, pomagają w kształtowaniu charakteru i osobowości. Niepozorna zabawa wpływa na rozładowywanie nagromadzonych emocji, przyswajanie postaw moralnych, a także ćwiczenie zmysłu obserwacji i kształtowanie zainteresowań. Teatr łączy w sobie wiele dziedzin twórczości artystycznej: literaturę, muzykę, taniec, ruch sceniczny i plastykę. Kontakt z nim już od najmłodszych lat pomaga rozwijać inteligencję emocjonalną dziecka. Współuczestnicząc w spektaklu – czy to jako widz, czy aktor – ma ono bowiem sposobność rozwijać poprzez sztukę swoją inteligencję, a także badać świat poprzez próby jego zrozumienia.

Przygotowanie sztuki teatralnej może być tłem do nauki w każdej dziedzinie: ćwiczenia wymowy, edukacji społeczno-moralnej, przyrodniczej, pracy z emocjami, a nawet edukacji matematycznej czy w zakresie pisania i czytania.

Kiedy dziecko jest aktorem

Dzieci są bardzo wnikliwymi obserwatorami, dlatego warto, aby oprócz uczestniczenia w spektaklach miały również możliwość odgrywania różnych ról. Po tej stronie sceny dziecko nie tylko ma okazję odkryć swoje talenty aktorskie, jest to też sposobność do rozwijania wyobraźni. Wcielanie się w rolę bez gotowego tekstu zmusza do improwizacji i poszukiwania odpowiedniego słownictwa, uczy również wyrażania myśli. Zabawa w teatr rozwija spostrzegawczość i pamięć. Odgrywanie różnych ról wspiera rozwój mowy, ćwiczy poprawną dykcję. Wcielając się w jakąś postać, młodzi aktorzy mogą walczyć ze swoimi lękami. Dla tego nieśmiałego pierwsze występy przed najbliższą rodziną staną się bardzo ważne w pokonywaniu lęku przed publicznymi wystąpieniami; zwiększą również wiarę we własne

możliwości. Olbrzymią wartością edukacyjną teatru jest nauka pracy w zespole, poczucie dyscypliny i szacunku do pracy innych. Dziecko uświadamia sobie, że stanowi część większej całości, a sukces jest zależny również od niego. Buduje to poczucie wartości i zwiększa samoocenę. Zabawy teatralne uczą także cierpliwości oraz panowania nad swoimi emocjami.

Jak przygotować teatrzyk w domu?

Przy przygotowaniu scenerii w warunkach domowych jedynym ograniczeniem jest wyobraźnia. W zabawy teatralne można bawić się na kilka sposobów:

1. Żywy teatrzyk

Odgrywanie postaci teatralnych przez dzieci. Tutaj rekwizytami mogą być wszelkie przedmioty nadające określone cechy postaciom. Jeśli młody aktor jest piratem, będzie to przepaska na oko, mała księżniczka może założyć swoją najpiękniejszą suknię, głowę przyozdobić koroną, a w dłoni trzymać różdżkę. Jest to świetna sposobność do wykazania się wcześniej umiejętnościami plastycznymi. Żadna plastikowa korona zakupiona w sklepie nie będzie miała takiej wartości jak ta samodzielnie wykonana z tektury, folii aluminiowej i ozdób. Taka forma inscenizacji jest też polem do popisu dla wyobraźni – jeśli nie mamy miecza, świetnie zastąpi go patyk czy bezpieczny drewniany lub plastikowy nóż.

2. Teatrzyk kukielkowy

Kukielki możemy wykonać niemalże ze wszystkiego. Warto nie wyrzucać poplamionych dziecięcych ubrań, gdyż czysta część tkaniny przyda się do zrobienia postaci i rekwizytów teatralnych. Do wykonania kukielek możemy również wykorzystać stare skarpetki nie do pary. Wystarczy przyszyć do nich oczka z guzików albo namalować je flamastrami. Proste kukielki można również wykonać z plastikowych sztućców, dekorując je mazakami i naklejając różne ozdoby. Najprostsze do wykonania dla dzieci będą postaci namalowane na kartce czy tekturze, wycięte i przyklejone do patyczka. Do domowego teatru można również zaangażować lalki, pluszaki, czy jakiegokolwiek inne ulubione zabawki. Gotowe kukielki

dostępne są także w sklepach. .Miejmy na uwadze też to, że jest to zabawka na długie lata – może towarzyszyć dziecku od wieku niemowlęcego do szkolnego.

craftingconnections.net

3. Teatrzyk paluszkowy

Do zrobienia postaci teatralnych na paluszek świetnie sprawdza się filc. Jeśli nie mamy pomysłu, możemy posilkować się inspiracjami z sieci. Sprawdzą się też wykałaczki, słomki do picia czy sztućce, ale najlepsze będą wcześniej zebrane patyczki. Jeśli jednak nie ma możliwości wykonania postaci teatralnych na paluszek, możemy je kupić. Często do nabycia są już gotowe zestawy do odegrania konkretnej bajki.

madysonandmarie.blogspot.in

4. Teatrzyk cieni

Rekwizytami w tej inscenizacji są przyklejone do patyczka wycięte szablony bohaterów spektaklu i latarka. Warunki, jakie muszą zostać spełnione, to ciemność w pokoju. Tłem spektaklu może być specjalnie przygotowana scena lub kawałek ściany.

estefimachado.com.br

5. Teatrzyk pantomima

Najprostsza w przygotowaniu forma teatrzyku. Rekwizytem jest ciało, a resztę dyktuje wyobraźnia. To forma dla raczej starszych dzieci, gdyż wymaga większego wysiłku intelektu i wyobraźni niż tradycyjne przedstawienie. Aktor odgrywa role nie używając głosu, tylko mowy ciała i gestu.

Jak wykonać scenę?

1. Scena z tektury

Do wykonania tej sceny potrzebujemy pudełka. W wersji najmniejszej może być ono po butach, więcej zabawy będzie jednak, gdy zorganizujemy większe pudło. W jednej ze ścian wycinamy dziurę. Powierzchnię pozostałą dookoła otworu ozdabiamy według uznania. Możemy zrobić stary telewizor, rysując kilka guzików, lub namalować bądź przykleić wzory geometryczne. Możemy też pokusić się o bardziej wyszukaną dekorację, tworząc scenerię lasu, morza czy dżungli z materiałów o różnej fakturze (filc, tkaniny, bibuła, tasiemki, brokatowe flamastry itp.). Kurtynę mocujemy na sznurku, który najlepiej przytwierdzić do ścian przylegających do sceny. W przypadku teatrzyku cieni – zamiast kurtyny do otworu przyklejamy białą kalkę.

mamanoursdiy.wordpress.com

2. Scena z materiału

Do jej wykonania potrzebujemy większego kawałka materiału, w którym wycinamy otwór na scenę. Powierzchnia tkaniny, położenie otworu i jego wielkość zależy od tego, gdzie chcemy zamocować teatrzyk. Najlepiej, jeśli będzie to między dwoma krzesłami, wówczas otwór powinien znajdować się na wysokości głowy siedzącego na podłodze dziecka. Do uszycia wybieramy nieco grubsze tkaniny. Jeśli przygotowujemy teatrzyk z cieńszego materiału, np. starej pościeli, warto podszyc go czymś usztywniającym, np. flizeliną. W górnej części przyszywamy sznurek, za pomocą którego przywiążemy teatrzyk do krzeseł. Nawlekamy na niego kurtynę i przyszywamy do boków otworu. Co bardzo ważne, do wykonania tego typu teatrzyku nie trzeba wielkich zdolności krawieckich, można przygotować go nawet bez użycia maszyny, a ręczne szycie zakryć ozdobną tasiemką czy przylepnym pod wpływem ciepła elementem dekoracyjnym dostępnym w pasmanterii. Największą zaletą tej sceny jest to, że po złożeniu zajmuje w szafce bardzo niewiele miejsca.

Abstrahując od tego, jakie wartości edukacyjne niesie zabawa teatralna, należy pamiętać, że jest to fantastyczna zabawa, a to stanowi fundament rozwoju dziecka.

Foto: thepinkdoormat.blogspot.in

Opracowała Beata Łukasiewicz na podstawie p. Agnieszki Szczurzydło

Jak zrobić pacynkę ze skarpety?

Zróbcie pacynki, a później odegrajcie nimi wspaniałe przedstawienie – do dzieła!

Będziesz potrzebować:

- co najmniej 2 skarpety w jasnym kolorze,
- guziki,
- igłę,
- nitkę,
- różne kolory włóczki,
- nożyczki,
- klej,
- kawałki materiałów - najlepiej kolorowych,
- flamastry,
- naklejki,
- papier kolorowy samoprzylepny.

Wykonanie:

Najlepiej, żeby dziecko samo wybrało swoją skarpetę, z której zrobi pacynkę. Następnie wymyślcie wspólnie, w jakie dwie postacie przemienią się skarpetki. Przykładowo może to być pies i kot czy też inne dowolne postacie, które potem będą odgrywać wymyślone przez Was scenki. Wspólnie przygotujcie swoje pacynki, potem możecie bawić się razem w teatrzyk.

I gotowe pacynka ze skarpety czeka na odegranie swojej życiowej roli!:)

6.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić.

Zestaw ćwiczeń z elementami integracji sensorycznej do pracy z dzieckiem w domu. – ZESTAW 1.

Turlanie piłeczki.

Cel ćwiczenia: kształtowanie siły i napięcia mięśniowego grzbietu i szyi, rozwijanie koordynacji wzrokowo – ruchowej, rozwijanie uwagi słuchowej.

Dziecko kładzie się na brzuchu. W dłoniach trzyma piłkę. Na sygnał unosi głowę i turla piłkę do ściany. Ważne jest aby dziecko turlało piłkę obydwoma rękami naraz, symetrycznie. Należy obserwując wykonywanie ćwiczenia przez dziecko zwrócić uwagę na to, czy dziecko unosi jednocześnie ręce, głowę i proste w kolanach nogi oraz czy podczas unoszenia nie wykonuje tego niesymetrycznie, czyli, np. unosi najpierw prawą, a następnie lewą stronę ciała – asymetryczne wykonywanie takiego ćwiczenia może świadczyć o nieprawidłowej sile i napięciu mięśniowym i kompensowaniu przez dziecko ruchu mocniejszą stroną ciała.

Woreczek na stopę.

Cel ćwiczenia: kształtowanie równowagi.

Dziecko staje ze złączonymi nogami, ręce ma skrzyżowane z przodu. Na jednej ze stóp (najlepiej na bosą) ma położony woreczek (może być to również inna rzecz, np. pluszak). Na sygnał unosi stopę i stara się utrzymać ją jak najdłużej, tak aby nie stracić równowagi i nie zrzucić woreczka. Następnie wykonuje ćwiczenie drugą nogą. Należy obserwując wykonywanie ćwiczenia przez dziecko zwrócić uwagę na to, czy dziecko potrafi utrzymać w górze nogę z woreczkiem. Dziecko w wieku 6 lat powinno utrzymać równowagę stojąc bosą na jednej nodze (bez woreczka) z rękami skrzyżowanymi na piersiach ok. 15 sekund, 7 latek ok. 20. Noga, na której stoi dziecko nie powinna odrywać się od podłogi ani przesuwać.

Korona

.Cel ćwiczenia : kształtowanie prawidłowej postawy dziecka.

Dziecko trzyma na głowie woreczek (lub inny przedmiot). Pokonuje tor przeszkód slalomem (można ustawić różne przedmioty, które zastąpią pachołki). Stara się utrzymać pozycję ciała tak, by woreczek nie spadł w czasie wykonywania ćwiczenia. Należy obserwując wykonywanie ćwiczenia przez dziecko zwrócić uwagę na to, czy dziecko potrafi utrzymać prawidłową postawę podczas wykonywanego ćwiczenia, czy nie przekrzywia głowy, szyi, ciała. Wyrabianie wytrzymałości posturalnej jest bardzo ważne w zapobieganiu powstawania wad postawy.

Chwyć woreczek (piłkę).

Cel ćwiczenia: wzmacnianie mięśni brzucha, koordynacja ruchowa górnej części z dolną częścią ciała.

A) Dziecko leży na kocu, na plecach, nogi proste w kolanach (łatwiejsza wersja z nogami ugiętymi w kolanach), stopami trzyma woreczek lub piłkę (może być maskotka). Ręce ma wyciągnięte nad głowę z prostymi łokciami. Na sygnał dziecko jednocześnie unosi ramiona, głowę, nogi, by chwycić woreczek dłońmi. Następnie wraca do pozycji wyjściowej. Druga część zabawy to ponowne chwycenie woreczka stopami poprzedzone ponownym, jednoczesnym uniesieniem głowy, ramion oraz nóg. Ćwiczenie należy powtórzyć ok. 10 razy,

stopniowo zwiększając liczbę powtórzeń. Należy obserwując wykonywanie ćwiczenia przez dziecko zwrócić uwagę na to, czy dziecko unosi jednocześnie nogi, głowę oraz ramiona oraz czy, np. nie podpira się jednym łokciem, ponieważ osłabione mięśnie brzucha mogą sprzyjać nieprawidłowej pozycji podczas siedzenia.

B) Dziecko leży na plecach, na kocu, nogi zgięte w kolanach. Rodzic rzuca do dziecka piłkę a ono odbija je stopami, a potem dla odmiany odbija rękami. Powtarzamy to od 5 do 10 razy. Następnie dziecko turla się po kocu w prawą stronę i odbija piłkę stopami, potem w lewą stronę. To samo ćwiczenie powtarza turlając się raz w lewą raz w prawą stronę, ale za każdym razem odbija rękami.

Dobrej Zabawy!

Sensoryczna zabawa - Lodowe pudełko z kwiatkami

Propozycja zabawy sensoryczno-zręcznościowej, która jest wprost idealna na wiosnę, gdy na każdym trawniku rosną kwiatki wszelkiej maści . Na początek musimy zebrać wspomniane kwiatki, następnie przegotować wodę, albo wziąć wodę źródlaną. Teraz przydałby się nam pojemnik, w którym możemy stworzyć kostki lodu z wiosenną zawartością, najlepsza byłaby tacka na lód, możecie też wykorzystać foremki na muffinki, czy babeczki :) Zachęćmy dziecko do układania kwiatków w foremkach, następnie do zalania ich wodą. Nam pozostaje włożenie ich do zamrażarki. Gdy już ładnie zamarzną, wyjmujemy kostki z foremek i przekazujemy naszej latorośli do dotykania, przekładania, doświadczania układania wieży. Można ćwiczyć układanie sekwencji i rytmów oraz układać kwiatowe wzory, zwierzęta albo figury geometryczne. Jeśli budulec okaże się mało stabilny, możemy użyć soli, która sprawi, że kostki przestaną się ślizgać :)

Dobrej Zabawy!

Pomysł zaczerpnięty z kiermaszkreatywny.pl

7.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić

Słuchowe memorki

Zapewne memorki kojarzą się wszystkim z obrazkami i dobieraniem ich w pary. Wersja słuchowa też może jednak działać :)

Wypełniamy nieprzezroczyste pojemniki, mogą być np. Kinder niespodzianki :), różnymi przedmiotami, które będą wydawały specyficzne dla siebie dźwięki:

- makaron
- płatki kukurydziane
- płatki owsiane
- kaszę gryczaną
- cukier
- piasek

Zadaniem dziecka jest najpierw posłuchać z uwagą dźwięków wydawanych przez pojemniki a potem dobrać w pary pudełeczka wydające takie same dźwięki.

Pomysł zaczerpnięty z kiermaszkreatywny.pl

Zakręcanie i odkręcanie-Ćwiczymy rączki

Cele:

- motoryka mała,
- stopniowanie nacisku,
- wzmacnianie mięśni rąk, dłoni i palców,
- rozróżnianie butelek, dopasowywanie zakrętek.

Materiały

- butelki o różnych kształtach i wielkościach z zakrętkami, wśród nich koniecznie ta butelka i zakrętka, z którymi dziecko chodzi do przedszkola albo zabiera na spacer.

Przebieg

Zajęcia można przeprowadzać indywidualnie lub grupowo.

Postaw przed dziećmi baterię różnych butelek po wodzie i napojach (co najmniej 10, młodsze dzieci niech zaczynają od czterech). Obok wysyp zakrętki. Bardziej rozpraszające się dzieci niech siedzą przy stole, inne mogą bawić się ze wszystkimi „na podłodze”.

Zabawa polega na dopasowywaniu zakrętek do butelek oraz ćwiczeniu zakręcania i odkręcania zakrętek.

1. Powiedz dzieciom co należy zrobić.
2. Powiedz, że dobrze zakręconej butelki nie wyleje się woda/napój i nie poplamie zeszytów i książek. Wy tłumacz również, że butelki z napojami, czy wodą bezpieczniej trzymać w kieszeniach zewnętrznych plecaka szkolnego, wytłumacz dlaczego. Najlepiej zacznij od zdania: W szkole trzeba pić! Powtarzam to synowi do dzisiaj...
3. Każ dzieciom, przyjrzeć się butelkom. Następnie niech poukładają je od największej do najmniejszej.
4. Pokaż gdzie leżą zakrętki.
5. Teraz niech przyporządkują butelkom odpowiednie zakrętki, następnie niech sprawdzą czy nakrętki pasują – dorosły pomaga.
6. Jeśli zakrętka pasuje, wytłumacz prostą „zasadę gwinta” – zakręcania w prawo zgodnie z ruchami wskazówek zegara, i odkręcania w lewo. Jeśli w grupie są dzieci dyslektyczne, mówienie na wiele się nie zda, trzeba tłumaczyć zasadę **w trakcie** zakręcania i odkręcania zakrętek. Róbcie wszystko razem. Pokazuj sekwencję ruchów od przyłożenia, dopasowania zakrętki do ruchów palców przy zakręcaniu i odkręcaniu. Ale na początku należy postawić butelkę na stabilnym podłożu, jedną ręką przyciskać, np. do blatu stołu – a drugą manipulować przy zakrętce, wtedy napój się nie rozleje (jeśli butelka jest pełna). Sprawdzaj czy dziecko dobrze zakręciło zakrętkę.
7. Można ćwiczyć odkręcanie napojów gazowanych, tłumaczyć dlaczego nie można nimi potrząsać lub dlaczego są niezdrowe, itd.
8. Dla dzieci które się nudzą mogą wykonywać zadanie z minutnikiem.
9. Na koniec można porozmawiać o wodzie. Wy tłumaczyć dlaczego jest zdrowsza od słodzonych napojów, i o tym, że nie wolno zapominać o picciu wody zwłaszcza w upały, itp.

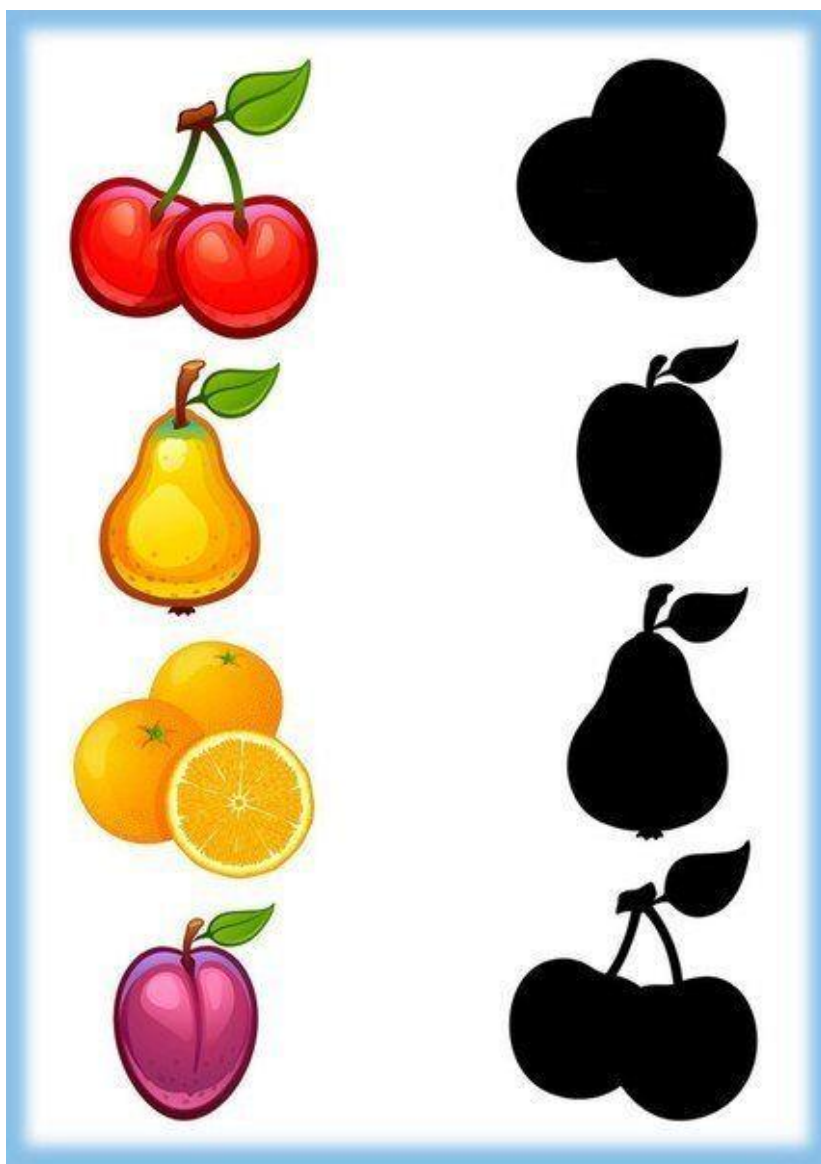
Dobrej Zabawy!

8.05.2020 r

Zajęcia Rewalidacyjne -czyli jak wspierać i rozwijać zmysły dziecka, jego rozwój społeczno-emocjonalny oraz inne wrodzone zdolności...i świetnie się przy tym bawić

REPORT THIS A

Połącz cienie -ćwiczenia.

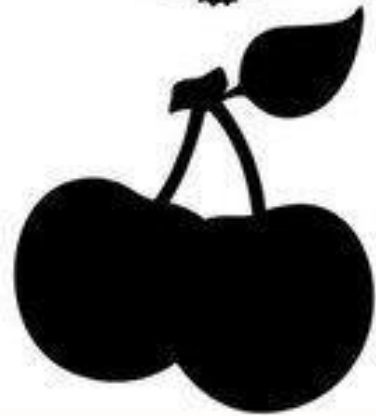
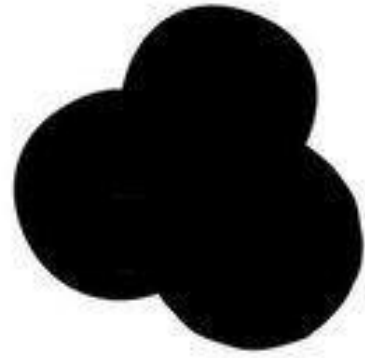
Relie chaque arbre à son ombre.

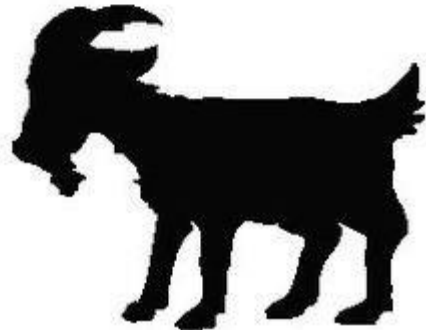
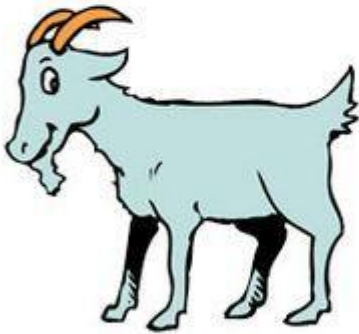
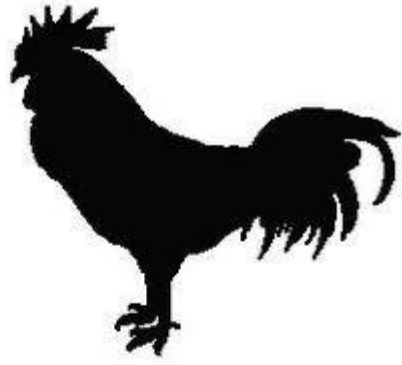

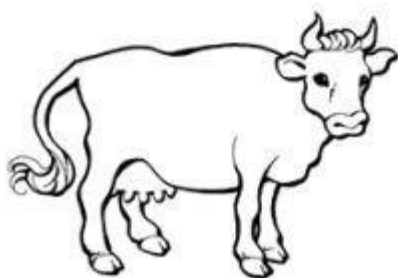
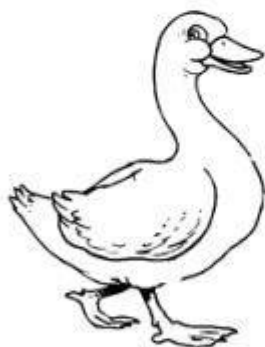
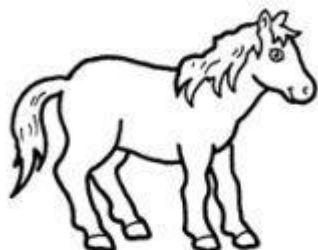
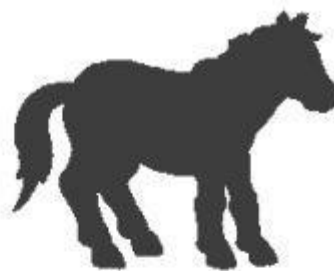
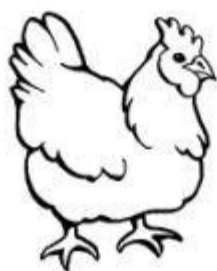
vk.com/boltuska

pesochnizza.ru

źródło:

- turbulus.com
- lululata.com
- mirameyaprenderas.wordpress.com
- musiccraft.tumblr.com
- ok.ru
- kidsunder7.com
- mamamija66

Zachęcam do potańczenia i zaśpiewania piosenki o pewnej bardzo hałaśliwej kurze... :)

ODGŁOSY ZWIERZĄT – zabawy muzyczne

<https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1lw> – odgłosy zwierząt

<https://www.youtube.com/watch?v=QPqALlknKwY> – piosenka „Gdacze kura ko ko ko”

1. Zapoznajcie się z pierwszym filmikiem – nazwijcie zwierzęta, które widzicie, spróbujcie przypomnieć sobie ich nazw. Powtarzajcie dźwięki, jakie te zwierzęta wydają.
2. Wykorzystajcie karty obrazkowe – oglądając je, spróbujcie wydawać odgłosy zwierząt.
3. Zapraszam Was też do obejrzenia teledysku do piosenki „Gdacze kura”. Poniżej przygotowana dla Was propozycja „układu ruchowego” do piosenki. To może być świetna zabawa 😊
4. Dzięki dzisiejszym zabawom kształtujemy muzykalność i poczucie rytmu dzieci. Poznajemy różne dźwięki przyrody, utrwalamy nazwy zwierząt gospodarskich, reagujemy na określone słowa ruchem i gestem, rozwijamy umiejętności ruchowe i taneczne.

1. Pewna kura na podwórzu ciągle gdacze (ciągle gdacze)
A gdy gdacze to wysoko w górę skacze (w górę skacze)
Bardzo głośno i bez przerwy hałasuje (hałasuje)
I się niczym, ani nikim nie przejmuje (nie przejmuje)
Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,
Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

2. Na podwórzu kura dzioba nie zamyka (nie zamyka),
Chociaż przy niej każdy uszy swe zatyka (swe zatyka),
Tym hałasem wszystkich wkoło denerwuje (denerwuje)
Więc na karę kura za to zasługuje (zasługuje)
Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,
Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

3. Aż do kury Ra policja przyjechała (przyjechała)
no i kurze za hałasy mandat dała (mandat dała)
teraz kura cicho z żalu gdacze w domu (gdacze w domu)
na podwórzu nie przeszkadza już nikomu. (już nikomu)
Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,
Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

*Chodzimy jak kurki, uruchamiamy skrzydełka
Podskakujemy
Machamy rękami wokół głowy
Wzruszamy ramionami
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło*

*Kiwamy paluszkami (jak: niu-niu-niu ;)
Zatykamy swoje uszy
Robimy groźną minę, bierzemy się pod boki
Machamy paluszkami (jak: oj, oj oj ;)
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło*

*Trzymamy kierownicę, jedziemy autem
Kładziemy jedną dłoń na drugiej, wręczamy mandat
Kulimy się, cichutko machamy skrzydełkami
Kładziemy palec na buzi, robimy „ciiiii....!” 😊
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło
Robimy dzióbki rączkami w lewo
Robimy dzióbki rączkami w prawo
Robimy dzióbki rączkami, kręcąc się wkoło*

